

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De susurrat[i]o[n]e. ca. iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Interrogatorij pars scda.

Si ē officialis d̄ maiori z digniori officio. Si doctor de maiori scia z cursu Si scholaris d̄ acutiori ingenio alteri^r scholaris. Si ciuis d̄ maiori honore z reputatiōe alteri^r. Si spūalis d̄ maiori fama alteri^r. Si mulier d̄ alteri^r marito. filijs. ornamenti. pulcritudine. z hmōi. Si artifex d̄ artificijs artis sue z lucro. z sic de alijs. Si q̄s cum dolet d̄ bono primi sui. nō ex eo q̄ ille habeat. s̄ d̄ defectu suo. qz ip̄e illo caret. cōtētus tñ q̄ prim^o habeat nō p̄inet ad inuidiā. z silr si doleat d̄ bono inimici. ex h̄ solū qz timz inde sibi nocumētū. nō p̄riet ad inuidiam.

De odio z alijs filiabz inuidie. z p̄mo de odio. Ca. ij.

¶ I habuit odiū ad deū qz flagellauit eū vl̄ ip̄e dimit mala d̄sideria ei⁹ vl̄ alia de cā. mortale ē. Si habuit odiū ad primū d̄sideriās malū ei⁹ vt malū. et si est malū notabile qd̄ illē appetit rōne d̄liberata. mortale ē. si ue malū sit in p̄sona vl̄ fama vel substātia vl̄ alio mō. sec^o aut si nō d̄sensit rōne. l̄ sit qd̄ nō mltū dānosū. Si p̄o d̄siderauit malū alteri⁹. vicz infirmitatē in bonū ei⁹. vt. s̄. bo

nus efficiat. vl̄ ne peior. vl̄ ne alijs noceat. nō est odiū. Interrogandū z inuestigandū ē h̄ caute. nā laici omnē displicentiā solent appellare odiū q̄ tñ ē nisi mō dicto. Itē d̄disum d̄ vnū reputant tñ vnum pctm̄. Sed nota q̄ sic i alijs sic i isto. q̄riēs reuocādo iniuriā menti de nouo habuit odiū ad illū cū cōsensu rōnis. totiēs peccauit mortalit̄. Interrogādū ē etiā de tpe. s̄. q̄ntū pseuerauit z quō frequenter odiuit. Itē q̄ dimittat omne odiū. s̄ nō optet imo n̄ debet ille petere veniā quē odsuit si pctm̄ est occultū. nisi publice cū p̄bis vl̄ alijs modis offēdisset.

De susurratōe q̄ est ponere dissensiones inter amicos p̄ malā intentionē. Caplm. iij.

¶ I q̄s uis p̄dere discordiam int̄ amicos vel consanguineos. dicēs malū vni de altero. vel econs tra. vel referens studiose que p̄nt causare hmōi. qz mortle ē. z nurus erga socrū. z socr⁹ erga nurū solent his vacare.

¶ Si dixit aliq̄ p̄ba vñ orta est discordia int̄ amicos vel p̄sanguineos. sed ne hoc intēdēs sed incaute. de se nō est mortale. s̄ possz eē rōne scan

dali. Si quis intendit dissoluere malas amicitias, vel uerfatione alicui? cum alijs ne decipiat congruis remedijs non est malum.

De exultatione in aduerso.

Capitulum. iiii.

I videns dana euenire et malabis quibus inuidet vel odium habet letatur obliberato animo de malo illi? mortale est secundum autem si non obliberato animo. Letari autem de malo inimici, non in quantum malum est, sed in quantum non poterit nocere, vel alius iniuste eum opprimere potest esse sine peccato.

De tristitia in prosperis.

Tristitia in prosperis que

differt ab inuidia quia tristatur de bono proximi, et propter hoc cogitat quomodo male habeat et desiderat, sed contingit sepe quod non patitur ille dana que ei appetit, sed magis prosperatur et de hoc tristatur, et est mortale ubi est consensus rationis.

De ira que est tertium viciu capitale, tit. iiii, et habet causas. ii.

Ra est ap

petitus vindicte et viciu capitale, et frequenter miscetur cum odio. Si propter aliquem defectum in se vel in altero commissum desiderat vindictam seu punitio-

quocumque ut pro se vel a deo vel ab alio intendens solum satisfacere animo suo irato, et est mortale quoniam scilicet solum intendit punitioem propter ordinem rationis, si notabile malum est et cum profectu rationis alius veniale, ut ira quotidiana in gubernatione familie. Si iratur in seipsum propter aliquem defectum turbatur contra se veniale est contra. Si iratur deum propter aliquod flagellum murmurat in corde vel ore impacienter ferres, et potest esse mortale et veniale, secundum modum impatie.

De indignatione et alijs filiabus ire.

Capitulum secundum.

Indignatur aliquis non valens audire eum vel videre, reputans eum

indignum eo quod sibi displicuerit cum debuit seruire, potius est veniale contra. et si propter hoc retinet sibi loquela, vel aliud signum ostendit displicentie, quia aufertur redemptio propter scandalum proximorum et opinionem odij.

De timore mentis.

Excogitavit diuersas vias et modos ad vindicandum se de iniuria et his implicauit mentem cogitationibus altercativis secundum processum potest esse mortale et veniale.

De clamore.